

החינוך התיישבותי החינוך המיוחד

כשהמציאות פוגעת את החינוך המיוחד

אתוק החוסק יעלה האור - פעילות חינוכית בעקבות השבעה באוקטובר

דיווחים
מהטח

עשייה למען האחר /

עמק יפה

כבר שנה שאנו מתמודדים עם משבר מזדני מהקשים שידעה המדינה.
משבר שגבה מחירים הן בנפש והן בגוף.

בחודשים הראשונים, היה את המרחק הפיזי מהמלחמה, שהניע אותנו ליציאה ולעשייה למען האחר.
בין אם לבני משפחותינו, לתלמידינו ובין אם למען כלל עם ישראל.

בימים הקרובים, אנו נציין המלחמה במתן מענה רגשי, במעגלי שיח, בהנצחה ובהרמת הרוח תוך התבוננות על
מעשי הגבורה והתקומה.

סלי מזון לכשות
מילואימניקים מהזכות

הפרשת חלה להכלאות עם ישראל

אפיית חלות לחיילים

סקס לכיוון 100 ימי מלחמה

ביקורי בית וחלוקת שי לתלמידים

ארזות הפוגה לזכות

שי לילדי בית הספר
שבכי משפחתם מגויסים

פעילות למפונים

פעילות מותפת ארצ השנה עם חיילים /

עמק חפר המשותף

תלמידי ההובלה החברתית ארגנו, תכננו והפעילו פעילות לראש השנה. בנוסף
הגיעו אלינו להתנדב חיילים מיחידת מקמצ"ר (משטרה צבאית) בבית ליד.
בפעילות הכנו כרטיסי ברכה, אפינו מאפינס דבש אישיים ועוגות דבש, שנעביר
לתרומה לחיילים דרך חמ"ל אימהות בעמק חפר, וצבענו מחדש את הספסלים
במרחב שלנו. בסיום הפעילות הרמנו כוסית לכבוד השנה החדשה וערכנו פיקניק
משותף לארוחת הצהריים.
מאחלת לכולם שנה עם עשייה משמעותית, שנה של התחדשות וחזרה לשקט
ושלווה בארץ.

עמק חפר המשותף

טקס אזכרה על נזיה דן / רוטמן אשל הנשיא

איך מציינים יום הולדת לילדה שכבר איננה....?

"אם הייתי יודעת שמחר סוף העולם, הייתי שותלת עץ. שותלת עם דמעות, אבל שותלת!"
(אווה ארבן. ניצולת שואה בת 93)

בבית ספר רוטמן אשל הנשיא, בחרנו לציין את יום הולדתה של נזיה בנטיעת עץ פיטנה. התקיים טקס מכובד שכלל אורחים רבים, ותלמידי ביה"ס לקחו חלק בהקמת גן לזכרה. בכיתות, התלמידים שמעו על חייה של נזיה, ולמדו על סדרת האנימה שכה אהבה. התלמידים ציירו ויצרו דמויות אנימה ותלו אותם על העץ שניטע לזכרה. בנוסף, סביב תהליך הקמת הגינה דנו התלמידים בסוגיה של הנצחה וזיכרון בכלל ובבית ספר בפרט. התנהל על כך דיון מעמיק ומשמעותי בדומה לזה המתקיים בחברה הישראלית בימים מורכבים אלה.

נזיה דן ז"ל, הייתה ילדה מתוקה תכולת עיניים, בת 12, על הרצף האוטיסטי. חובבת אנימה ומעריצה של "הארי פוטר". הייתה תלמידת ביה"ס רוטמן אשל הנשיא, נרצחה בשבעה באוקטובר יחד עם סבתא כרמלה.

בתאריך 20/11/24. נזיה הייתה אמורה לחגוג 14 שנים. נזיה הגיעה לרוטמן מחבל אשכול. בחופש הגדול, לפני שהגיעה, כבר חיכתה מאד ששנת הלימודים תתחיל. היא רצתה וקיוותה שכאן יהיו לה חברים, והלימודים יהיו מעניינים. היא קיוותה שכאן תקבל מענה לצרכים שלה ויהיו לה חברים כמוה.

היא מאד אהבה את המגוון החברתי והלימודי בבית הספר, את תחומי הפנאי, המחשבים והאמנות. הייתה ילדה שכולה קסם וחיוך מאוזן לאוזן, ילדה בוגרת ורגישה, חברה כל כך טובה ואכפתית למי שסביבה. נזיה הצליחה בזמן קצר מאד להיות הדבק של הכיתה. לחבר בין תלמידים בשלבי הסתגלות שונים. הגיעה כל יום עם חיוך ונהנתה מכל מה שיש לבית הספר להציע לה. מהרגע הראשון אי אפשר היה שלא להבחין בנוכחות שלה, עם המתקנות, רגישות חברתית ורוך שהיו בה. הייתה בה גם נחרצות וסקרנות לדעת ולחקור. היו לה כל כך הרבה שאיפות וחלומות להגשים, לצערנו החלום נגדע באכזריות בבוקר ה-7/10/23 בקיבוץ ניר עוז. במקום שבו לקחו, רצחו והחריבו חיים - אנחנו שותלים צמחים ויוצרים חיים.

העץ שניטע לזכרה מסמל עבורנו את המורשת שהשאירה לנו נזיה, ויחד איתו אנו בוחרים להחיות ולהשקות את הערכים שכל כך האמינה בהם:

קבלת העצמי וקבלת האחר
האומץ לבחור
היכולת לשמוח במה שיש
היכולת לבחור בטוב ולראות אותו כל יום מחדש

"לראות את הטוב
אסור לעצור את השמש עכשיו..."
מתוך "שקיעות אדומות" (ע. חסון), השיר האהוב על נזיה.

שלומית בלומנפלד - יועצת חינוכית, בנימין רוטמן אשל הנשיא.

נושאים את הכיכרון, מצאייחיק תקווה/ ספרירים

אפעיב בעוט

תלמידי שכבות י"א-י"ב נפגשו בבית הספר עם ליאת אצילי מקיבוץ ניר עוז, שנחטפה מביתה בשבעה באוקטובר. בעלה אביב אצילי ז"ל, שהיה חבר כיתת הכוננות בקיבוץ, נהרג וגופתו מוחזקת בעזה. ליאת סיפרה לנו את סיפורה, את רגעי הפחד והאימה, החטיפה והשבי, יום השחרור והחיים שאחרי, ברגישות רבה ובשיחה מרגשת עד דמעות הקשבנו לליאת, לסיפורה ולחיים שלאחר השבי, תודה לליאת שהסכימה להגיע אלינו ולשתף בסיפורה מעורר ההשראה.

תלמידי התיכון של ספרירים יצאו ליום משמעותי בעוטף עזה. התחלנו את היום בקטיף תפוזים אצל חיים, הקלאי ממושב כפר מיימון, עזרנו לו לקטוף תפוזים למיץ, שאם לא היו נקטפים הוא היה מפסיד כסף רב. בשעה וחצי קטפנו 12 מיכלים גדולים וקיבלנו מחמאות רבות. משם המשכנו לקיבוץ זיקים למפגש עם עידן קריאף, מנהל המוסד החינוכי שיקמה. עידן סיפר לנו על השבעה באוקטובר בקיבוץ זיקים, עשינו תצפית על צפון הרצועה, שמענו על הקרבות הקשים שהיו בחוף זיקים, בגדר הקיבוץ ובכל האזור, שמענו על פינוי הקיבוץ והחזרה לשגרה, היה מפגש חשוב ומעניין.

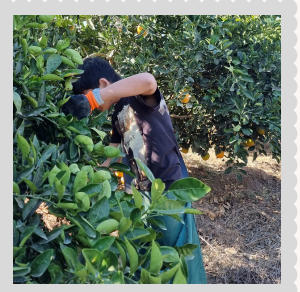
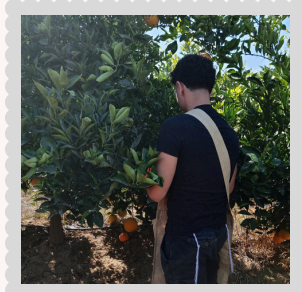
לאחר מכן נסענו לקיבוץ כרמיה, שם נפגשנו לשיחה מרגשת עם חגית סלוצקי, שסיפרה לנו את סיפורה האישי מהשבעה באוקטובר. חגית היא הפצועה הראשונה שהגיעה לסורוקה, היא יצאה לריצה בבוקר ונפצעה בעיקול מפלסים. חגית סיפרה לנו ברגישות את סיפורה מעורר ההשראה וכולנו מאוד התרגשנו.

ביום הזה זכינו לבקר בחבל ארץ שאנו לא תמיד זוכים לבקר בו, הכרנו את העוטף מעוד צדדים שפחות הכרנו, ראינו, שמענו והרגשנו את חוויות השבעה באוקטובר ויצאנו עם הרבה כוחות.

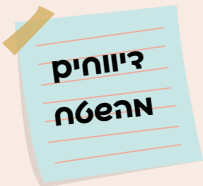
ביום שפיררים
יום ב', 7.10.24
ציון שנה לאירועי ה-7 באוקטובר

9:00 מעגלי שיח
10:00 טקס זיכרון
10:30 הטמנת מקעות
לזכר הנופלים
יש להגיע בחולצות לבנות או צהובות חלקות

פעילות בית ספרית 7.10.2024

בשבעה באוקטובר 2024 התכנסנו, צוות, תלמידות ותלמידים, במעגלי שיח ושיתפנו מה זה ה-7 באוקטובר בשבילי? איפה היינו? מה הרגשנו? איך שמענו? לאחר מכן התאספנו בטקס מרגש בו כיבדו אותנו בנוכחותן, הגב' גלית שאול, ראשת המועצה, מנהלת וסגנית אגף החינוך במועצה ונציגות מאגף החינוך. לאחריו, הטמנו פקעות של כלניות בפינה ייעודית בבית הספר לזכרם של הנופלים והנרצחים הרבים מאותה שבת ארורה. יצרנו 'קיר של תקווה' בו כל מי שהרגיש צורך הביא לידי ביטוי בשירים, תמונות, קרמיקה ועוד את התקווה בהתמודדות לאחר שנה כה סוערת. הנחנו על השולחן לצד נר הזיכרון מדבקות עם משפטי הנופלים, וכל אחד ואחת בחרו את המשפט איתו הזדהו, והדביקו על החולצה הלבנה. יצרנו ותלינו ברכות על "עץ המשאלות", לשנה החדשה, שתהיה טובה מקודמתה.

מצפיק אובכס באהרה / עדני הנגב

לוח תוצרי שיעור צילום - להעלאת המודעות לגלי וזיו ברמן - כחלק ממענה לפניה של ההורים. התצוגה הוצגה גם בפני ח"כ קרין אלהרר שביקרה בבית הספר.

אחרי פרסום שיעור חינוך של משפחת ברמן - צוות ונערי בית ספר "עדני הנגב" הרימו את הכפפה בהתרגשות רבה ובמסגרת קורס צילום, למדו על גלי וזיו ויצאו לרחבי בית הספר לצלם ולהכין כרזות לשובם הביתה במהרה. השבוע הגיעה לביקור בבית הספר חברת הכנסת קרין אלהרר ששוחחה בעשייה, בתוצרים ובעיקר בחיבור הכל כך אמיתי של התלמידים והצוות.

אנו מייחלים ומתפללים לשובם במהרה, ביחד עם כל החטופים צוות ותלמידי בית ספר עדני הנגב

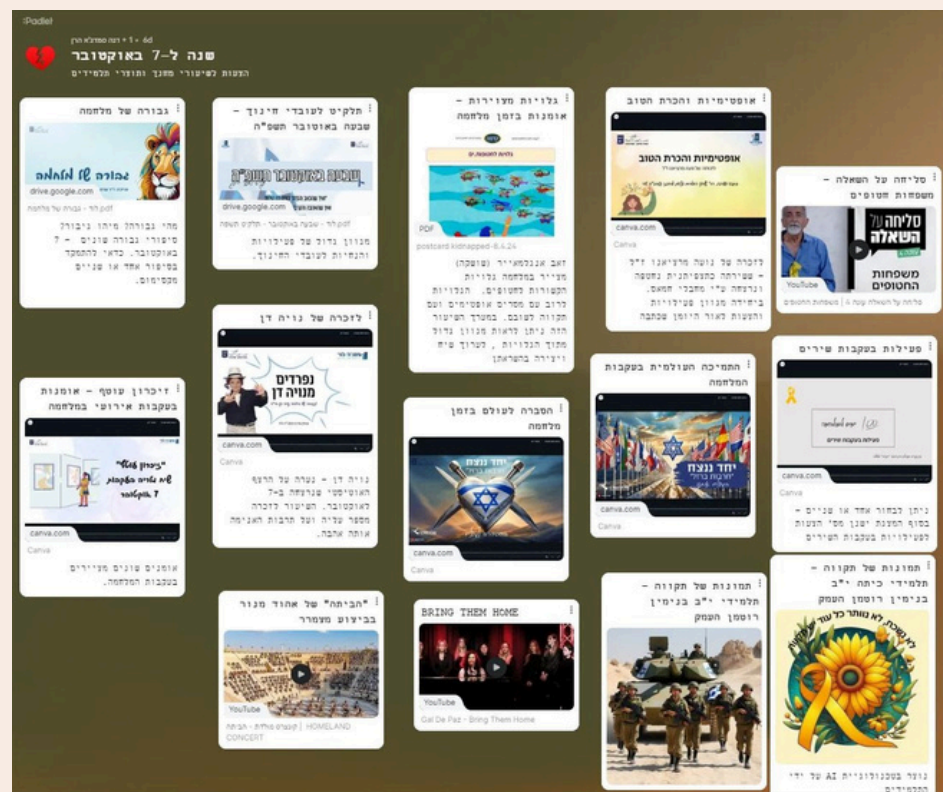

מאמר תכני אחיזה / רוטמן העמק

7.10.2024. שנה למלחמת חרבות ברזל. שנה לאירוע שהפך את חיינו ושינה אותנו לנצח.

ביום הזיכרון הרשמי מטעם המדינה, אשר נקבע לפי הלוח העברי והתקיים ב-27.10.24, כל מחנכת הקדישה שיעור לציון שנה למלחמה, באמצעות מאגר תכנים שרוכז בלוח פאדלט.

התוצרים, המרוכזים אף הם עלו בלוח זה, עובדו יחד במפגש בית ספרי ביום ציון הזיכרון.

שנה לשבעה באוקטובר - הצעות לשיעורי מחנך ותוצרי תלמידים

המקומות שבהם התרחשו האירועים מעבר לגדר החיץ ובתחומי רצועת עזה. המבט על האזור, הבנת השטח, והסיפורים האישיים המחישו לתלמידים את המורכבות והגבורה של הלוחמים ואת משמעות החיים בעוטף.

התחנה האחרונה בסיוור הייתה תחנת משטרת שדרות. התלמידים למדו על הקרב העיקש שהתחולל במקום במשך שעות רבות, על מאמצי הלחימה של כוחות הביטחון, ועל רגעי הדרמה שהסתיימו בקריסת התחנה על המחבלים שהתבצרו בה. המקום עורר מחשבות רבות על המורכבות של המצב הביטחוני ועל החוסן של תושבי האזור.

נילי, תלמידת י"א, משתפת:

ביום שלישי בבוקר יצא סיוור של החטיבה העליונה לאזור העוטף. במקומות שהייתה בו אפלה כבדה. נסענו לבית ספר נופי הבשור, בית ספר התיכון האזורי של מועצת אשכול, שרבים מתלמידיו חוו את ה-7.10 באופן ישיר. ישבנו עם תלמידים למעגלי שיח עמוקים. שמענו סיפורים על איך הם חוו את ה-7.10 ואיך הם המשיכו אחרי זה, ועל החזרה שלהם ללמידה בבית ספר בתחילת השנה. ראינו את הכוח החוסן והתקווה שיש לתלמידים וגם ראינו שם את החיבור שלהם למקום ואת כוח הביחד שלהם. משם בקרנו באתר הנובה, קראנו את סיפורם של נרצחי מסיבת הטבע, אבל מנגד ראינו גם את השדות הירוקים היפים צומחים שוב, כבישים נסללו מחדש, וזה נתן לנו תקווה להמשיך. אני שמחה שניתנה לי ההזדמנות לבקר במקומות האלה כי לא כל אחד מקבל."

הייתה זו זכות עבור התלמידים לקחת חלק בסיוור, שמחבר בין זיכרון לגבורה, בין עבר לעתיד ובין כאב לתקווה. לזכר הנופלים, לחזרתם במהרה של החטופים, להחלמת הפצועים ולשובם לשלום של כוחות הביטחון.

החודש יצאו תלמידי החטיבה העליונה מבית הספר "עומר" (מועצה אזורית משגב) לסיוור מיוחד ומרגש "בשביל הגבורה" בעוטף עזה.

לסיוור יצאו תלמידים אשר בחרו לקחת חלק במסע ייחודי, מעמיק ומורכב, אשר נועד לא רק ללמד אותם על מאורעות ה-7 באוקטובר, אלא גם לחזק את החיבור שלהם לקהילה ולמדינה תוך העצמת ערכים של זיכרון, גבורה, וחוסן. אל התלמידים התלווה צוות מביה"ס, וכן יו"ר הנהגת ההורים הבית ספרית.

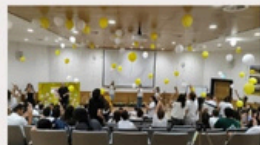
היום התחיל במפגש משמעותי עם תלמידי כיתה ט' בבית הספר האזורי "נופי הבשור". במפגש זה חלקו תלמידי העוטף ברגישות יוצאת דופן את החוויות האישיות שלהם מאירועי "השבת השחורה". הם שיתפו בפתיחות על ההתמודדות שלהם עם האירועים הקשים, על הפחדים והכאב, וגם על התקווה לעתיד טוב יותר. תלמידי "עומר" שאלו שאלות נוקבות, וקיבלו תשובות כנות ומחזקות. המפגש היה מרגש ופתח את היום באווירה של קירוב, הזדהות והקשבה הדדית.

מהמפגש בנופי הבשור המשיכו התלמידים לחניון רעים – אתר שבו התקיימה מסיבת הנובה שהפכה בבוקר ה-7.10 לשדה קטל נורא. החניון כיום משמש כאתר זיכרון והנצחה, שבו הוקמו מיצבים מרגשים לזכר הנופלים. התלמידים עברו בין המייצגים, קראו סיפורים אישיים מרגשים, הדליקו נרות לזכר הקורבנות ותמכו זה בזה ברגעים טעונים רגשית. התחושה במקום הייתה של כאב עמוק לצד תחושת אחריות לזכור ולהנציח. בסיום הביקור התכנסנו כולם לטקס קצר אותו סיימו התלמידים והצוות המלווה בשירת "התקווה" המשותפת, שהדהדה במקום.

לאחר מכן הגיעו התלמידים לעיר שדרות, וביקרו באנדרטת הארבעה – אתר זיכרון שממוקם על גבעה המשקיפה לעבר העיר חאן יונס שברצועה. במקום שמעו התלמידים הרצאה מרתקת מפי גיורא, חבר צוות של"ח, בה סיפר סיפורי גבורה מרגשים ממבצע צוק איתן, תוך שהוא מורה על

אירועי שבעה באוקטובר בית ספר בנימין רוטמן אשל הנשיא

פעילות וטקס לראש השנה
בהובלת כיתה י'א'

פינות זיכרון ברחבי בית הספר

שיעורי חינוך מותאים בכל הכיתות

טקס מרכזי משותף
עם כפר אשל הנשיא

סיור בצפון - מנהלות ומנהלי החינוך המיוחד?

פורום מנהלות ומנהלי החינוך המיוחד, יחד עם המפקחת אורנה פרידמן, ביקר את ביה"ס עמק החולה במתחם הזמני ברמת כורזים לשם הוא התפנה בזמן המלחמה בצפון. כיום, ביה"ס מפוצל, חלק מהתלמידים חזרו ללמוד בכפר בלום וחלק פועל במבנים יבילים.

מספר התלמידים הלומדים גבוה ממספר הכיתות.

מערכת הלימודים נדרשת ליצירתיות, גמישות וחשיבה מדי שבוע על שיבוץ הכיתות ותכנית הלימודים. במרחב הזה לומדים גם כיתות קשת לתלמידים על הספקטרום האוטיסטי.

במהלך הביקור פגשנו את נגה גיל בשיא המעורבת בתהליכי שיקום וצמיחה בעוטף עזה ובקו העימות הצפוני, לשיחה על האתגרים במישור של מדינה ושלטון מקומי.

בהמשך נפגשנו עם מנהלת בית הספר עירית פלג ארנון ועם לילך אלקולומברי רכזת כיתות קשת, לשמוע על השנה המורכבת הזאת, על חוסן, על התמודדות ורגישות.

נפגשנו עם תלמידים מהכיתות הרגילות והמיוחדות לשיחה על המצב. הם ביטאו את כוחה המרפא של השגרה ושל קבוצת השייכות.

הפסימי מתלונן על הרוח, האופטימי מצפה שהיא תשתנה, החכם מכוון את המפרש בהתאם.
(וויליאם ארתור וורד)

פגשנו נשים חכמות, רגישות המכוונות את המפרש בהתאם. חיבוק והערכה רבה מכולנו.

בתקווה לשובכם במהרה לבית הספר בכפר בלום ולשובם של אחינו ואחיותינו הביתה.

